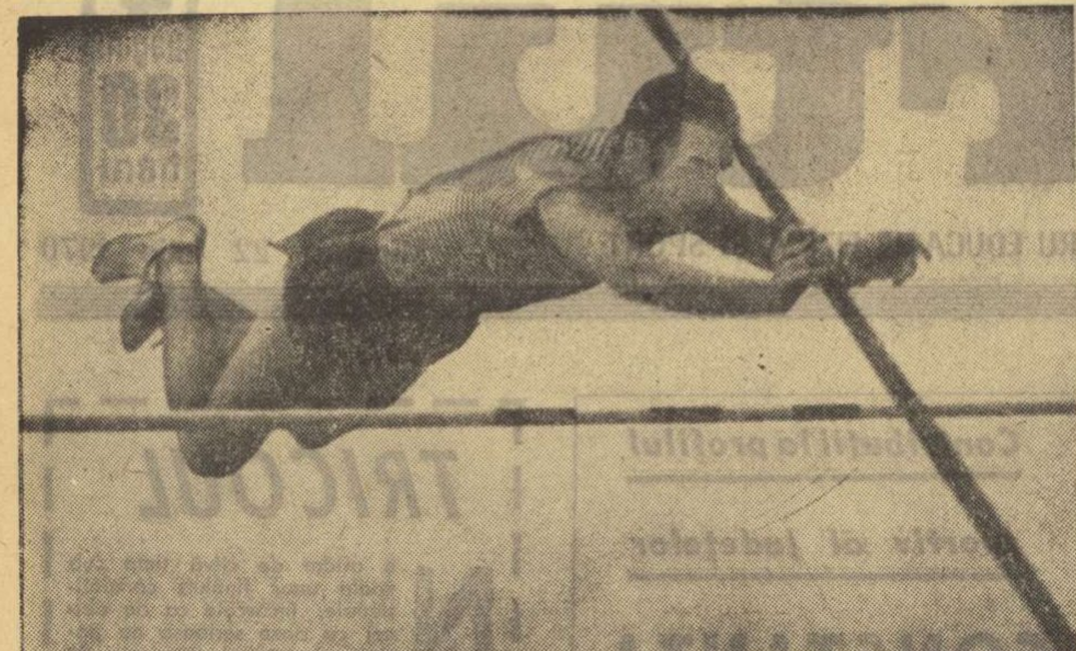

Studenții, profesorii și atletismul

Sîmbătă și duminica trecută două concursuri, unul disputat la București și altul la Cîmpulung Muscel, au făcut bilanțul atletismului universitar și școlar.

Programarea acestor întreceri la sfîrșitul anului școlar după perioada examenelor și în momentul răspîndirii studenților și elevilor spre îndeletnicirile de vacanță, poate că au privat atît campionatele universitare cît și finala concursului republican rezervat școlilor sportive și liceelor cu program de educație fizică tocmai de atmosfera lor specifică. Cum însă motive obiective au determinat schimbarea calendaristică, nu putem să reproșăm nimic organizatorilor, care s-au achitat în condițiuni bune de sarcinile ce le reveneau. Regretăm însă clocotul absent din tribune care trebuia să însoțească asemenea întreceri; regretăm lipsa entuziasmului colegilor și duelurile galeriilor fără de care un campionat universitar sau școlar devine un concurs oarecare, de rutină, rămas în amintiri doar prin cîteva cifre interesante pentru bilanțuri și perspective, dar care rămîn în sfera restrînsă a celor cîștigați pentru această activitate, fără ca întrecerea respectivă să-și îndeplinească rolul propagandistic.

Se pare că în noianul preocupărilor tineretului nostru școlar și universitar, spectacolul sportiv, chiar cînd este vorba de colegi, ocupă un loc tot mai restrîns, că însăși sportul continuă să rămînă — deși toată lumea este convinsă de necesitatea lui — o dexteritate și că doar cei ce l-au îndrăgit înainte de studenție continuă să-i acorde atenția care o merită.

Fără îndoială, popularitatea atletismului în rîndurile elevilor și studenților rămîne cea mai acută problemă a sportului școlar și universitar și rezolvarea ei este încă departe de a fi întrevăzută. Avem cîțiva campioni de clasă, avem cîteva cluburi, dar oare este de ajuns? Sîmbătă și duminică mai mulți profesori cu părul nins, oameni pe care de cîteva decenii îi întîlnim pe stadioane, antrenori care au cheltuit nespus de mult entuziasm și o incalculabilă energie — continuau să se întrebe: ce-i de făcut ca întrecerile elevilor și studenților să nască în rîndul colegilor entuziasmul pe care avuseseră ocazia să-l constate cu ani în urmă cînd distracțiile extra-școlare și sportive acaparau mai puțin tineretul?

Soluții se pare că există, chiar mai multe, dar credem că peste toate una singură se ridică hotărîtoare: activitatea profesorului de educație fizică, acest apostol al mișcării care din păcate prea adesea devine un funcționar și crede că și-a făcut datoria, și-a îndeplinit misiunea încheindu-și ora de educație fizică.

Iată de ce revenind la campionatele universitare de atletism, dincolo de cifrele mai bune sau mai rele pe care le-am consemnat în cronici, dincolo de disputele strînse din unele probe sau slăbiciunea altora, ținem să subliniem inițiativa organizatorilor de a premia pe profesorii-antrenori care de ani de zile muncesc cu sîrguință, cu dăruire pentru atletismul universitar. A fost un moment poate puțin observat de spectatorii prezenți, dar un moment emoționant și plin de semnificație pe care am dori să-l revedem în ocazii asemănătoare. Totodată am regretat însă că centrele universitare nu au fost și ele angrenate într-o întrecere colectivă, chiar în acest sport individual. Poate din punct de vedere organizatoric era greu să se găsească o soluție echitabilă pentru o întrecere pe echipe. Dar merită să fie studiată — pentru viitor — o formulă de a angrena și răsplăti efortul colectiv, efortul fiecărui centru universitar.

Anul acesta Bucureștiul a dominat net campionatele universitare, datorită faptului că 11 titluri la băieți și 7 la fete au revenit I.E.F.S., dar lăsîndu-i de o parte pe studenții în educație fizică veniți în Capitală din toate zările, vedem că celelalte centre universitare au fost pe un plan sensibil egal la împărțirea titlurilor de campioni.

Nichifor Ligor (I. E. F. S.) s-a oprit duminică la 4,30 m. Să fi fost numai vîntul și prăjina de vină?

Gh. Ep.

PARADĂ-RIPOSTĂ

O ARMĂ GREA CUM E SPADA...

Recenta finală a campionatului juniorilor mici a scos în evidență o serie de aspecte care merită a fi comentate, pentru că astfel se poate ajunge la o mai eficientă orientare de perspectivă, atît pe linia instruirii, cît și pe cea organizatorică.

S-a prezentat un număr record de participanți — 54 la floretă masculin, 36 la floretă feminin, 28 la spadă, 29 la sabie — datorită noilor prevederi regulamentare. Rămîne de văzut dacă această largheţe, care a făcut din probe (în special din floreta-băieți) veritabile maratoane de calibrul seniorilor, dublate fiind și de deshidratarea produsă de caniculă, nu a solicitat peste măsură organismele insuficient de coapte ale micilor mușchetari ce s-au întrecut. Personal, cred că participarea copiilor în competiții trebuie limitată numeric spre a nu se depăși, prin amploare și durată, limitele rezistenței lor fiziologice. Totodată, consider neinspirată programarea și ca timp și ca loc a finalelor, mai ales dacă ținem seamă că această competiție nu este subordonată, de exemplu, calendarului internațional.

Probele de floretă au fost mai populate și aceasta nu surprinde, dar lipsa de dinamism din proba de spadă m-a convins, o dată în plus, că *specializarea directă pentru vîrstele mici, la o armă grea cum e spada, e prematură și contraindicată. Și dacă la sabie a existat un bun tehnician în finală și încă alți cîțiva, care s-au pierdut pe parcurs, la spadă nu am văzut nici o tehnică demnă de aprecieri. Nu e deloc de neglijat faptul că aceasta e vîrsta perspectivelor și că o perspectivă la vîrste crude nu se apreciază atît după rezultatele imediate, cît după baza tehnică, singura capabilă să asigure progresul.* Concludent ni se pare însuși faptul că valoarea probelor de floretă a fost net superioară celorlalte.

L-am văzut pe Toma Mackay alergînd să-și îmbrățișeze antrenorul (Andrei Covaci), după o luptă solitară între cinci sătmăreni în finala probei de floretă băieți. Această luptă, însă, venea să scoată în evidență o cu totul altă concluzie: în orașul de pe Someș a apărut o nouă pleiadă de tineri, care vin să asalteze titlurile și locurile fruntașe, de cînd antrenorul Alexandru Csipler s-a reîntors la matcă. Nu cumva este acesta un început de pledoarie vie în favoarea descentralizării pregătirii, pusă pe tapet de bătrînul mușchetar care a părăsit loturile naționale pe scara de serviciu?

Magda Bartoș, campioana junioarelor mari, și-a dominat cu autoritate egalele de vîrstă și a cîștigat de o manieră care nu poate fi decît rodul unei pregătiri conștiincioase. S-ar părea că a înțeles ceva din greșelile „tinereții", dar aceasta, mai mult decît meritul victoriei obținute, constituie o angajare a ei și a celor ce se ocupă de pregătirea ei, în fața frumoaselor perspective ce-i stau în față.

Am văzut primul titlu de campion luînd drumul Galațiului și-mi declar deplina satisfacție pentru un centru nou care începe să se impună prin activitatea unui antrenor tînăr, Alecu, și a unor tineri sportivi plini de entuziasm, dintre care s-a detașat Viorel Ștefănescu.

În fine, după multă vreme, am văzut un titlu de campion plecînd la Cluj și m-am bucurat enorm că acest centru cu tradiție, din care s-au ridicat multe elemente de valoare, cu cîțiva ani în urmă, și-a găsit, se pare, linia de plutire și tinde să redevină puternic, după o perioadă de mediocritate. Sper că acest început să fie de bun augur și nu numai un foc de paie, iar proaspătul campion Ioan Pop să se dovedească un demn urmaș al lui Zoltan Uray sau al Olgăi Szabo.

Cornel GEORGESCU

Contribuţii la profilul sportiv al judeţelor

CONSTANȚA — sporturi nautice, box, haltere, lupte și încă ceva...

Ziarul nostru a organizat la sediul Consiliului județean pentru educație fizică și sport Constanța o dezbatere pe tema profilului sportiv al acestui județ. Au fost invitați și au avut amabilitatea să participe: Leonida Florea — șeful secției sport și învățămînt din cadrul Comitetului județean de partid, Dumitru Ivan — președinte al C.J.E.F.S., Ștefan Cozoniade — membru al Biroului executiv al Consiliului sindical județean, Mihai Lungu — șeful sectorului sport al Comitetului județean U.T.C., Cornel Dinescu — vicepreședinte al C.J.E.F.S., Victor Albu — directorul Școlii sportive nr. 1, Traian Bucovală — director adjunct al aceleiași școli și Cornel Popa — corespondent principal al ziarului „Sportul".

Au fost exprimate puncte de vedere care au tratat tema din variate incidențe, interesante și remarcabile prin limpezime și coeziune. Pentru a sublinia esența discuțiilor, noi vom evita modalitatea redării intervenției fiecărui participant, selectînd numai ideile și realizările în stare să redea activitatea sportivă a județului, profilul ei particularizant.

O etapă încheiată

Cu 8 ani în urmă, sportul constănțean se rezuma la activitatea unei echipe de fotbal (divizia B) și a alteia de volei (Petrolul) cu aspirații pentru prima divizie. Astăzi, există în județul Constanța 8 echipe divizionare A, 8 echipe divizionare B, 5 formații în divizia terță și 13 echipe de juniori în campionatele republicane. Pe lîngă fotbal și volei s-au dezvoltat de atunci încoace boxul, luptele, rugbyul, handbalul, atletismul, popicele etc. Potențialul sportiv al județului Constanța s-a ridicat în ultimii ani la capacitatea unor centre ca Timișoara și Cluj, devenind — în bună măsură — egalul celor mai puternice focare sportive ale țării. Acesta a fost țelul strădaniilor celor ce au avut responsabilitatea sportului constănțean în ultimii ani: să-l dezvolte pînă la capacitatea județelor recomandate de o puternică tradiție. Etapa vizată s-a încheiat la finele anului trecut.

Devine oportună profilarea

Din 1970 a devenit oportună problema profilării, chestiunea stabilirii unui specific, deoarece această etapă nu putea fi inaugurată decît după consolidarea unui potențial sportiv general. În acest moment s-a hotărît necesitatea menținerii și consolidării capacității ramurilor sportive ajunse pînă acum la un grad apreciabil de dezvoltare, alături de stabilirea unui profil, adică de susținerea intensivă a cîtorva sporturi pentru obținerea de înalte performanțe. Pentru ce ramuri au optat conducătorii sportului constănțean? Pentru cele recomandate de specificul natural al județului sau de o tradiție manifestă de multă vreme. Condițiile naturale impun sporturile nautice și înotul, iar tradiția luptele, boxul și halterele.

Să vedem, în continuare, ce anume susține și va dezvolta acest profil. Dintre sporturile nautice, la început va fi propulsat yahtingul. Se preconizează construirea unui mare centru nautic la Mamaia, centru care să fie valorificat atît pentru sportul de performanță, cît și pentru activitatea turistică, ultimul aspect fiind în măsură să-i confere o înaltă eficiență economică. El va începe să fie edificat din acest an.

Constanța ar putea fi una din zonele cu mare randament pentru înotul de performanță, fiindcă multe luni în fiecare an copiii din partea locului au posibilitatea să înoate timp de 10 ore pe zi. Ar putea fi, dar deocamdată nu e. Fiindcă lipsește un... bazin de înot (e nevoie, deci, și la mare!) în care sute de virtuali campioni să-și poată șlefui tehnica și celelalte calități sine qua non. Bazinul, vechiul deziderat al animatorilor de aici, va începe, în sfîrșit, să capete contur în anul viitor.

Pentru lupte, box sau haltere există încă de pe acum o rețea de baze sportive. În ultimii doi ani s-a ameliorat substanțial cantitatea și calitatea terenurilor și sălilor de sport din județ. Vom enumera: Complexul Tomis (sală de box, lupte, gimnastică), Complexul Școlii sportive de elevi nr. 1 (4 terenuri de baschet, două de volei, unul de handbal, 4 săli de gimnastică, sală de jocuri), sala de lupte și box de la Medgidia, Complexul C.F.R. Constanța, stadionul Portul, un teren de rugby în complexul „1 Mai", Parcul sportiv al pionierilor, Complexul sportiv al școlii din Medgidia, baza sportivă de la Cernavodă, precum și amenajările sportive dintr-o serie de sate (Cobadin, Murfatlar, Negru Vodă, Chirnogeni etc.). Succesiunea este elocventă, deși necesitățile tot mai mari întrec constant capacitatea realizărilor de mai sus.

Un alt aspect subliniat de interlocutorii noștri, aflat în strînsă legătură cu hotărîrea de a menține și consolida o serie de ramuri sportive, precum și de a susține dezvoltarea optimă a sporturilor de profil este orientarea școlilor sportive. Și aici lucrurile sînt tranșante. Școala sportivă nr. 1, instituție cu rezultate excelente la ora actuală, pregătește elevi proveniți din școli generale și licee, pentru ramurile sportive situate în afara specificului. De ce nu și pentru celelalte? Deoarece majoritatea sportivilor tineri bine înzestrați pentru sport, absolvenți ai școlilor generale și liceelor, pleacă din oraș (de regulă, spre facultăți), provocîndu-se astfel o adevărată hemoragie a talentelor depistate și dezvoltate pe acest teritoriu. Randamentul global al școlii este însemnat, dar adesea niște excelenți sportivi tineri pleacă în alte părți și nu vor juca niciodată în echipele divizionare ale județului.

De curînd a fost înființată Școala sportivă nr. 2. Noua instituție își selecționează elevii din cadrul școlilor profesionale, iar secțiile ei coincid cu sporturile de profil. Raționamentul care a determinat o asemenea structură s-a bazat tocmai pe premisa că absolvenții școlilor profesionale sînt repartizați la întreprinderile din județ și municipiu, astfel că alternativa de a pierde niște sportivi formați devine, practic, fără însemnătate.

Și organizarea sportului sătesc va începe să fie orientată, printre altele, către sporturile desemnate ca specifice. U.T.C.-ul preconizează valorificarea tot mai accentuată a tradiției sportului luptelor în comunele și satele din județ, iar de anul acesta va stimula și răspîndirea înotului prin organizarea unei Cupe pentru traversarea Ghiolului de la Mamaia.

Ne-am interesat, în continuare, dacă în cuprinsul județului există corpul de tehnicieni necesar susținerii cu precădere a sporturilor de profil. Ni s-a răspuns că pentru etapa actuală necesitățile sînt acoperite, dar pentru cele de perspectivă s-a manifestat îngrijorare. Activitatea antrenorilor Kenan Ismail, C. Ofițerescu, Gh. Valimoreanu (lupte), Ionescu Lisias (haltere), Ștefan Văcaru (box) este bine cotată, dar, în viitorul apropiat, va fi nevoie de un număr mult mai mare de specialiști recomandați de elan și pricepere, iar șansele de a-i găsi sînt foarte mici. Se speră că tinerii constănțeni, studenți la I.E.F.S., se vor întoarce la terminarea facultății o dată ce noua lege pentru repartizarea absolvenților respectă în mare măsură și criteriul locului de baștină. Dar carența de cadre nu se va atenua pînă cînd nu vor fi scoase și cîteva noi promoții de instructori. Reprezentanții Consiliului sportiv județean, care ni s-a părut că au o concepție foarte clară despre chestiunea profilării, au mai arătat intenția de a susține și printr-un sistem competițional local, stimulatoriu și sincron cu cel republican.

Clubul Farul — spre o etapă calitativ nouă

Să vedem acum ce loc ocupă clubul Farul în contextul sportiv al orașului? Prezent cu 6 secții în cadrul diviziilor A, avînd de curînd la conducere o echipă de specialiști și perspectiva de a deveni curînd proprietar al stadionului și al sălii de sport, clubul se îndreaptă spre o etapă calitativ nouă. Paradoxal, la prima vedere, clubul Farul nu are nici una din secțiile care tind să confere specificitate sportului constănțean. El cultivă acele sporturi față de care responsabilii n-au decît intenția menținerii și consolidării. Explicația ce ne-a fost furnizată sună aproximativ astfel: într-un club care are secție de fotbal e riscant să crezi că vreo altă ramură de sport va ajunge la performanțe redutabile. Cînd se vor rezultate deosebite în sporturi cu mai puțină popularitate decît fotbalul e bine ca ele să fie cultivate în unități lipsite de această concurență primejdioasă. Apoi, s-a menționat că dacă clubul Farul va avea și yahting și lupte și haltere el va monopoliza tot ce este remarcabil în județ și va condamna asociațiile sportive la mediocritate și blazare. Acest punct de vedere se pretează la comentarii pentru ineditul și logica lui.

În sezonul estival — spectacole sportive de ținută

În profilul sportului constănțean intră încă ceva cu totul aparte. E vorba despre obligația de a asigura pe litoral în timpul sezonului estival spectacole sportive, adică competiții cu participanți de marcă, în stare să ofere întreceri cu ținută și nu simple șușanele. Consiliul sportiv județean sau clubul Farul au fost deseori criticate pentru contractarea unor echipe care nu spun nimic nici prin nume, nici prin evoluție. Cei vizați acceptă că majoritatea formațiilor invitate n-au fost valori autentice, dar la rîndul lor au argumente redutabile. Echipele cu faimă și valoare pretind onorarii mari și acestea plătite în valută. De aceea, forurile locale se văd obligate să admită pe cei ce vin cu pretenții infime. Dar cum sînt pretențiile, așa e și valoarea. Iar alte posibilități ei nu au. Pentru ruperea acestui cerc vicios, este necesară intervenția unor foruri mai puternice din punct de vedere financiar. De pildă, F. R. Fotbal și O.N.T. Un exemplu va fi și mai convingător. Cînd echipa braziliană Sao Paulo a jucat la Constanța, să fi avut stadionul 100 000 de locuri și tot n-ar fi încăput toată lumea care solicita bilete. O.N.T.-ul a vîndut atunci turiștilor străini 7 000 de bilete și alte mii de amatori aflați în vilegiatură pe litoralul românesc ar fi vrut să vadă această partidă, fapt ce a determinat Oficiul Național de Turism să propună pe loc organizarea unui al doilea meci pentru ziua următoare. Deci, echipele cu faimă fac rețete excelente. Patru-cinci echipe de renume, aduse să joace vara la Constanța și nu neapărat numai cu Farul, ar duce, în ultimă instanță, la realizarea de mari beneficii. Dar pentru aceasta e nevoie și de mai mult spirit comercial.

★

Am enunțat în rîndurile de mai sus sinteza principalelor puncte de vedere exprimate de cei ce răspund de destinele sportului constănțean. Am remarcat cu ocazia acestei mese rotunde o viziune clară și o puțin obișnuită înțelegere și colaborare între toate forurile implicate în organizarea și susținerea activității sportive de masă și de performanță (C.J.E.F.S., U.T.C., Consiliul sindical județean, clubul Farul, școlile sportive etc.). Ni se pare interesant de urmărit în viitor cum vor căpăta acoperire faptică ideile și intențiile interlocutorilor noștri cuprinse în această relatare succintă.

Remus BOGDAN

Arene care produc... recorduri, sau cum încearcă unii să vicieze rezultatele

Campionatul republican de calificare în divizia națională de popice se apropie de sfîrșit. Dintre numeroasele echipe care au luat startul în această competiție, cinci formații feminine și șase masculine, care au mers din victorie în victorie, se află în cursa pentru ocuparea celor patru locuri rămase vacante prin retrogradarea sexteturilor Metrom Brașov, Gloria București (f), Constructorul București și Voința Cluj (m). Sîmbăta și duminica trecută, pretendentele la prima categorie a țării au susținut jocurile turului etapei a IV-a, încheiate cu următoarele rezultate: feminin: Voința Timișoara — Petrolul Băicoi 2 470—2 425 p d, Cetatea Giurgiu—Voința Craiova 2 458—2 278 p. d. Echipa Dermagant Tg. Mureș nu a evoluat. Masculin: Metalul Plopeni — C.F.R. Tg. Mureș 5 362—5 182 p d, Petrolistul Cîmpina — Electrica Sibiu 5 621—5 360 p d, Gloria București — Laromet București 4 809—4 755 p d.

După cum se poate vedea, Petrolistul Cîmpina a înregistrat un rezultat de valoare mondială. Autorii lui fiind popicari anonimi, am cerut amănunte asupra evoluției jucătorilor cîmpineni de la arbitrul meciului, Valentin Carianopol (București): „Cifra popicelor doborîte de echipa gazdă — ne-a spus el — nu ilustrează adevărata valoare a jucătorilor. Cunoscînd particularitățile arenei proprii, ei au fost mult avantajați și de pistele de joc, canalizate spre una dintre ulițele lăcașului de popice. Fără teama de a greși, pot afirma că arena i-a ajutat pe cîmpineni să obțină victoria la o asemenea mare diferență de scor".

Prin urmare, din nou frauda și-a făcut apariția în întrecerile de pe arenele de popice. În repetate rînduri am inserat în coloanele ziarului nostru acțiunile unor echipe care, în goana după obținerea rezultatelor cu orice preț, au făcut arenelor proprii diverse modificări, menite să le favorizeze în disputa cu adversarii. Astfel, s-a micșorat orificiul unor rozete pentru ca popicele să cadă mai ușor, sau s-a așezat lăcașul popicelor la distanțe inegale față de pereții de protecție ai spațiului de explozie. De asemenea, s-a creat pe scîndura de lansare o denivelare, greu de observat pentru neavizați, care dirijează traiectoria bilei spre un anumit canal. Cea mai frecventă modalitate de a influența rezultatele o constituie culoarele, aproape invizibile, formate din cauza uzurii asfaltului pe pistele de joc.

Am redat numai cîteva din defecțiunile constatate de specialiștii federației la arenele echipelor divizionare C.S.M. Reșița, Petrolul Ploiești, Gaz metan Mediaș și altele. Cerîndu-li-se să-și reamenajeze sălile după cerințele regulamentare, echipele menționate au făcut de ochii lumii cîteva retușări, continuînd să joace, aproape în aceleași condiții, pînă la terminarea campionatului. Văzînd că forul de resort nu reacționează cu hotărîre, unele echipe angrenate în lupta pentru promovarea în divizia națională au început să calce și ele pe urme necinstite. Conducerile echipelor Petrolistul Cîmpina, C.F.R. Tg. Mureș și Cetatea Giurgiu, la care s-au observat încercări de viciere a rezultatelor, s-ar putea să ne contrazică, afirmînd că sălile lor sînt omologate. De acord, arenele au fost omologate. Dar se pune o întrebare firească: de ce sportivii respectivi nu mai reeditează în alte săli recordurile obținute de regulă pe arenele proprii? Ca să fim mai concreți, amintim echipelor C.F.R. Tg. Mureș, Petrolistul Cîmpina și Cetatea Giurgiu că în deplasare cu greu depășesc 5 000 p d și, respectiv, 2 100 p d, iar cînd evoluează acasă obțin cifre pe care nici reprezentativele țării, fie ele în formă excelentă, nu le pot realiza.

Tr. IOANIȚESCU

O REUNIUNE ȘTIINȚIFICĂ UTILĂ

Cu ocazia campionatelor internaționale de tir ale României, Confederația europeană de tir, în colaborare cu Comisia de coordonare a activității științifice a C.N.E.F.S., a organizat prima reuniune internațională de comunicări științifice în domeniul tirului sportiv.

La această reuniune, care s-a bucurat de o bună primire în cercurile de specialitate, au participat specialiști din România, U.R.S.S., R.D. Germană, R.F. a Germaniei, Ungaria, Spania, Italia și Cehoslovacia.

Iată, așadar, că, după caiac-canoe, atletism și gimnastică, încă o ramură de sport pășește cu hotărîre pe calea fundamentării științifice a pregătirilor pentru obținerea unor performanțe superioare, lărgind astfel familia sporturilor în care tehnicienii apelează într-o măsură din ce în ce mai evidentă la aportul științei.

Este meritoriu faptul că specialiștii români au avut atît inițiativa organizării acestei acțiuni, cît și o contribuție majoră în ceea ce privește numărul și valoarea lucrărilor prezentate.

Pe adresa comisiei de organizare a reuniunii sosiseră 32 lucrări din 8 țări, dintre care — datorită timpului scurt — au putut fi prezentate doar 14 lucrări, urmînd ca celelalte să apară in extenso într-un volum ce va fi publicat ulterior.

Raportul reuniunii, întocmit de conf. dr. A. Demeter și lector V. Paladescu, a făcut o succintă trecere în revistă a problemelor actuale și de perspectivă ale metodicei și fiziologiei tirului sportiv, evidențiind, pe de o parte, preocupările care există în aceste domenii în diferite țări și principalele realizări obținute pînă în prezent, iar pe de alta, jalonînd principalii parametri ce se impun a fi abordați în studiile ce trebuie întreprinse pentru a asigura antrenamentului în această ramură de sport un caracter cît mai adecvat efortului specific din tir și în concordanță cu principiile elaborate cu sprijinul științelor ajutătoare.

Dintre lucrările care s-au referit la diferitele aspecte ale acestei largi problematici, menționăm:

În domeniul selecției și al metodicii de pregătire:

— O contribuție românească la tehnica tirului: un nou stil de tragere la poziția „în genunchi" — antrenor N. N. Prescurea (România).

— Elementele principale ale antrenamentului trăgătorilor — S. Arnold (R. F. a Germaniei).

— Studiul asupra dinamicii efortului în perioada competițională — M. Toader (România).

— Adaptarea trăgătorilor la efortul competițional — dr. M. Meik (U.R.S.S.).

— Aspecte cronoseleţiografice ale trăgătorilor de tir de performanță — C. Răduț (România).

În domeniul fiziologiei tirului:

— Aspecte ale metabolismului hidroelectrolitic la trăgători — dr. I. Ștefan și colectivul (România).

— Echilibrul fruncțional acomodativ și hemodinamica retiniană în tirul sportiv — M. P. Popescu și Th. Paladescu (România).

— Studiul corelativ asupra modificărilor electromiografice și electroelencefalografice la trăgători — F. Topliceanu și colectivul (România).

— Timpii de reacție și modificările saturării cu oxigen a trăgătorilor, drept efect retroactiv al agneii — dr. J. Doka (Ungaria).

— Tirul sportiv și influența lui asupra organelor auditive.

— Aspecte de neurodinamică cerebrală raportate la unii parametri ce determină precizia la tir — conf. dr. A. Demeter și colectivul (România).

În domeniul psihologiei tirului:

— Pregătirea psihologică a trăgătorului — F. G. Riera (Spania).

— O metodă psihofiziologică de măsurare a emotivității la trăgătorii fruntași — Iudith Moscu (România).

— Sindromul trăgătorului obosit — dr. G. Calderaro (Italia).

— Posibilitățile de concretizare a unor aspecte ale antrenamentului autogen la tir — R. Frester (R. D. Germană).

A face spicuiri sau o trecere în revistă cît de succintă a conținutului acestor materiale ar fi un lucru care depășește limitele de spațiu ce se acordă unui asemenea articol. Este suficient totuși să amintim că materialele prezentate au fost apreciate favorabil de toți cei care au participat la reuniune, iar dl. G. Vichos —, vicepreședintele U.I.T., le-a considerat, în cuvîntul său, ca fiind extrem de importante.

În curînd va fi pus la îndemîna specialiștilor români un volum cu toate lucrările primite de către organizatorii acestei reuniuni științifice, urmînd ca ulterior, prin grija Confederației europene de tir, volumul să fie tradus și tipărit într-una din limbile oficiale ale U.I.T.

Fără îndoială că această primă reuniune a constituit un important punct de plecare în fundamentarea științifică a tirului sportiv și că tehnicienii români au datoria să folosească din plin și cît mai operativ învățămintele practice ce se desprind din lucrările prezentate, întrucît este clar că, astăzi, simpla pregătire tehnică nu mai poate asigura obținerea de performanțe care să se situeze pe primele locuri din lume. Antrenorii trebuie să colaboreze strîns cu alți specialiști: psihologi, fiziologi, fizicieni etc., întrucît ponderea acestor componente ale antrenamentului în tir este hotărîtoare.

prof. Ilie ISTRATE